

9 Μαΐου 2020 - 70^η Επέτειος από την Διακήρυξη Schuman

«Η παγκόσμια ειρήνη δεν μπορεί να διαφυλαχθεί χωρίς δημιουργικές προσπάθειες ανάλογες με τους κινδύνους που την απειλούν. Η συμβολή που μπορεί να προσφέρει μια οργανωμένη και ζωντανή Ευρώπη στη ανθρωπότητα είναι απαραίτητη για τη διατήρηση ειρηνικών σχέσεων».

Με αυτά τα λόγια, πριν από 70 χρόνια, τέθηκαν τα θεμέλια για την κατασκευή του μεγαλύτερου πολιτικού σχεδίου στη σύγχρονη ιστορία. Ποτέ σε κανένα μέρος του κόσμου, σε καμία στιγμή στην ιστορία, δεν έχουν ζήσει γυναίκες και άντρες τόσο μεγάλη περίοδο ειρήνης, σταθερότητας και οικονομικής ευημερίας. Ποτέ οι άνθρωποι δεν είχαν τη δυνατότητα να μακροζήσουν και να υπάρξει τόσο μεγάλη διασφάλιση ελευθεριών και ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων στη ζωή τους, όπως συμβαίνει σήμερα στην Ευρώπη.

Παρά τις πολλές εσωτερικές και εξωτερικές προκλήσεις, η Ένωσή μας υπερασπίζεται έντονα τις δημοκρατικές αρχές, το κράτος δικαίου και τα θεμελιώδη δικαιώματά της, ακόμη και αν αυξάνονται οι εκκλήσεις για «ισχυρή ηγεσία», όπως επίσης και αν αυξάνονται οι εθνικιστικές και εθνικιστικές πιέσεις.

Μια Ενωμένη Ευρώπη όχι μόνο αντιπροσωπεύει τον μεγαλύτερο χώρο ελευθερίας, δικαιωμάτων και προστασίας για τους πολίτες της, αλλά συνέβαλε και στην παγκόσμια σταθερότητα και αντιπροσώπευε ένα παγκόσμιο πολιτικό σημείο αναφοράς των πολιτισμών, στη βάση αξιών ελευθερίας, ειρήνης, προόδου και κοινωνικής ασφάλισης ακόμη και πέρα από τα σύνορά της.

Για όλα τα παραπάνω, είμαστε ευγνώμονες για το όραμα και τη δέσμευση ανδρών από διαφορετικά υπόβαθρα και χώρες οι οποίοι, μέχρι μερικά χρόνια πίσω, είχαν πολεμήσει μεταξύ τους με τον πιο σκληρό πόλεμο.

Το σύντομο χρονικό διάστημα μεταξύ του τέλους του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και της Διακήρυξης του Schuman δείχνει πόσο εξαιρετική ήταν η διαίσθηση των Ιδρυτών του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Η τραγωδία που είχε καταστρέψει τις χώρες μας, έδωσε την απαραίτητη ώθηση για να ανοίξει ένα επαναστατικό μονοπάτι.

"Η Ευρώπη δεν θα δημιουργηθεί ταυτόχρονα ή σύμφωνα με ένα ενιαίο σχέδιο. Θα οικοδομηθεί μέσα από συγκεκριμένα επιτεύγματα που θα δημιουργήσουν πρώτα μια *de facto* αλληλεγγύη". Οι πολλαπλές κρίσεις των τελευταίων δέκα ετών μας έχουν δοκιμάσει, αλλά κάθε φορά βγήκαμε πιο δυνατοί. Σήμερα, ίσως στην πιο κρίσιμη στιγμή - από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου-, για τους ευρωπαϊκούς πληθυσμούς και τα κράτη, τα λόγια του Robert Schuman μιλούν για το παρόν μας και μας προειδοποιούν ακόμη περισσότερο, για το μέλλον.

Η πανδημία ώθησε την Ευρωπαϊκή Ένωση, μόλις πριν από τέσσερις μήνες, να κάνει επιλογές που θα ήταν αδιανόητες προηγουμένως. Η αναστολή του Συμφώνου Σταθερότητας, η προσωρινή έγκριση καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων, η ενεργητική δράση του ΕΚΤ για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του κρατικού χρέους, η εισαγωγή του SURE και του Ταμείου Ανάκαμψης είναι σημαντικές επιλογές που αντικατοπτρίζουν την κατανόησή μας ότι οι οικονομικές επιπτώσεις της υγειονομικής κρίσης στην υγεία υπονομεύουν τα θεμέλια του ευρωπαϊκού σχεδίου.

Με τη διεύρυνση των ρήξεων και την αυξημένη αστάθεια στον κόσμο γύρω μας, δεν ήταν ποτέ τόσο σημαντικό - και τόσο δύσκολο - να διασφαλιστεί και να παγιωθεί η πρόοδος που έχει σημειωθεί μέχρι στιγμής και φέρνει την Ευρώπη πιο κοντά σε θέματα αλληλεγγύης και διαμοιρασμού κοινωνικών και πολιτικών που δύνανται να αναβιώνουν το ευρωπαϊκό σχέδιο. Ως μέρος μιας στρατηγικής βιώσιμης ανάπτυξης οφείλουμε να επανεξετάσουμε τα συστήματα κοινωνικής προστασίας μας, να επενδύσουμε στην κατάρτιση, την τεχνολογική καινοτομία, την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων μας και την ασφάλεια της υγείας ως πυλώνες της ευρωπαϊκής αναγέννησης. Η Ατζέντα του 2030, η οποία εγκρίθηκε για πρώτη φορά από τα Ηνωμένα Έθνη το 2015 και στη συνέχεια υιοθετήθηκε από την Ε.Ε., με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, είναι η στρατηγική που μπορεί να λειτουργήσει ως μοχλός για συνεχιζόμενους μετασχηματισμούς και ως εκ τούτου πρέπει να παραμείνει ως στρατηγική της Ε.Ε. για την επόμενη δεκαετία, ιδιαίτερα στην αυγή της νέας κρίσης, αυτής του COVID19.

Πρέπει να υποστηρίξουμε την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων μας και να ενθαρρύνουμε τη δημιουργία νέων κόμβων παραγωγής, με ευρωπαϊκή διάσταση, ικανών να ανταγωνίζονται στην παγκόσμια αγορά, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για την υποστήριξη της παγκόσμιας ψηφιακής πρόκλησης και την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών μας. Η κρίση στην υγεία έχει δείξει πόσο επείγον είναι να ενισχύσουμε όλα τα συστήματα υγείας, να

επενδύσουμε στη βιοϊατρική, τις προηγμένες υποδομές και να ενισχύσουμε την επιστημονική συνεργασία μεταξύ των ερευνητικών κέντρων και των πανεπιστημίων μας. Οι πολίτες μας πρέπει να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη τους στο κοινό σχέδιο, μέσω μιας Ένωσης για την Υγεία, επίσης.

Όλοι οι ευρωπαίοι πολίτες πρέπει να απολαμβάνουν μια εγγυημένη ελάχιστη βάση κοινών δικαιωμάτων, ξεκινώντας από την καθολική προστασία κατά της φτώχειας και το δικαίωμα σε ειδική εκπαίδευση. Περισσότερο από ποτέ, πρέπει να δώσουμε ουσία στο κοινωνικό συμβόλαιο του 21ου αιώνα, το οποίο στοχεύει κυρίως στη μείωση των ανισοτήτων που υπονομεύουν την κοινωνική συνοχή και τα θεμέλια των δημοκρατιών μας.

Αυτή η στρατηγική, όπως έχει ήδη δηλωθεί με σαφήνεια στη Διακήρυξη του Schuman, πρέπει να "προσφέρεται στον κόσμο συνολικά, χωρίς διάκριση ή εξαίρεση, με στόχο τη συμβολή στην αύξηση του βιοτικού επιπέδου και στην προώθηση ειρηνικών επιτευγμάτων. Με αυξημένους πόρους, η Ευρώπη θα είναι σε θέση να επιδιώξει την επίτευξη ενός από τα βασικά καθήκοντά της, δηλαδή την ανάπτυξη της αφρικανικής ηπείρου". Σήμερα περισσότερο από χθες, η νέα στρατηγική για μια κοινή ευρω-αφρικανική αναγέννηση είναι η μεγαλύτερη γεωπολιτική ευκαιρία που έχουμε μπροστά μας.

Περισσότερο από ποτέ, είναι απαραίτητη μια συλλογική προσπάθεια. Τα Οικονομικά και Κοινωνικά Συμβούλια των χωρών-μελών, μέσω της εκπροσώπησης της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών, αποτελούν σήμερα, ακόμη περισσότερο από χθες, προνομιακό μέρος για κοινή ανάπτυξη και προτάσεις. Ένας τόπος σύγκλισης των κινητήριων δυνάμεων των κοινωνιών μας, που μπορεί να επιτρέψει στα εθνικά και ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα να λάβουν ισχυρές και κοινές αποφάσεις.

Αυτή η δραματική κρίση, όπως έχει συμβεί αρκετά συχνά στην ιστορία της ανθρωπότητας, μπορεί να είναι η ευκαιρία να δοθούν νέες βάσεις στο ευρωπαϊκό σχέδιο και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την οικοδόμηση ενός νέου μοντέλου ανάπτυξης προσαρμοσμένου στις μεγάλες μεταμορφώσεις του 21ου αιώνα. Σε έναν κόσμο συνεχούς αναζήτησης νέων ισορροπιών, όπου γεωπολιτικές δυναμικές εξελίσσονται συνεχώς και όπου η πολυμέρεια βρίσκεται αντιμέτωπη με μια από τις πιο δύσκολες φάσεις της, από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, δηλαδή είτε η Ευρώπη θα παραμείνει ενωμένη, είτε θα γίνει η άβυσσος στην οποία θα πέσουμε όλοι μέσα. Η αναβίωση του ευρωπαϊκού σχεδίου είναι η θεμελιώδης προϋπόθεση για να εγγυηθούμε στους συμπολίτες μας τη διατήρηση της ειρήνης, της ευημερίας, των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που γνωρίζουμε μέχρι σήμερα. Ωστόσο, για να κάνουμε αυτό, πρέπει τώρα να βάλουμε το λιθαράκι μας για μια Ευρώπη ενωμένη που θα έχει προοπτική γύρω από ένα διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης. Το μέλλον της Ευρώπης, η Ευρωπαϊκή Αναγέννηση, θα εξαρτηθεί από τη δέσμευση, τη φαντασία και το θάρρος που μπορούμε να δείξουμε στις επιλογές που πρέπει να πραγματοποιηθούν τους επόμενους μήνες.

Επιλογές που πρέπει να ληφθούν από κοινού, στη βάση μιας εποικοδομητικής σύνθεσης των διαφορών μας.

Luca Jahier, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Tiziano Treu, Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου για την Οικονομία και την Εργασία της Ιταλίας

Patrick Bernasconi, Πρόεδρος του Οικονομικού, Κοινωνικού και Περιβαλλοντικού Συμβουλίου της Γαλλίας

António Correia de Campos, Πρόεδρος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου της Πορτογαλίας

Γιώργος Βερνίκος, Πρόεδρος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της Ελλάδος

Iacob Vaciu, Πρόεδρος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου της Ρουμανίας

Julián Ariza, Πρόεδρος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου της Ισπανίας

Larry O'Connell, Διευθυντής του Εθνικού Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου της Ιρλανδίας

Lalko Dulevski, Πρόεδρος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου της Βουλγαρίας

Rudolf Krpíř, Πρόεδρος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου της Σλοβακίας

Andrzej Malinowski, Πρόεδρος του Συμβουλίου για τον Κοινωνικό Διάλογο της Πολωνίας

 <p>Conselho Económico e Social PORTUGAL</p>	
	
 <p>An Chomhairle Náisiúnta Eacnamaíoch agus Shóisialta National Economic & Social Council</p>	
 <p>Hospodársky a sociálny výbor Slovenskej republiky</p>	